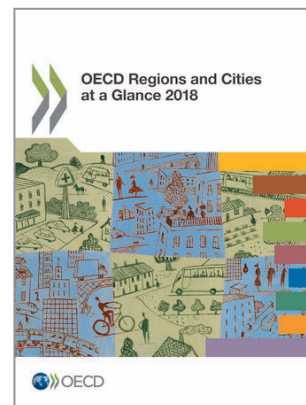

OECD *Multilingual Summaries*

OECD Regions and Cities at a Glance 2018

Summary in Danish

Read the full book on: [10.1787/reg_cit_glance-2018-en](https://doi.org/10.1787/reg_cit_glance-2018-en)

OECD's regioner og byer i hovedtræk 2018

Sammendrag på dansk

Det økonomiske opsving, der har bidt sig fast efter den globale finansielle krise, er sket samtidig med tegn på et mere omfattende fald i de økonomiske uligheder i landene. De regionale forskelle i landene var steget i perioden mellem 2000 og 2007. Samtidig begyndte lavindkomstlande at indhente det økonomiske efterslæb. Dette førte i begyndelsen af den globale finansielle krise til en situation, hvor skævhederne var større internt i de enkelte lande, end de var mellem landene indbyrdes. Denne tendens er vendt siden 2011, hvor ulighederne i de enkelte lande er faldet betydeligt, navnlig inden for de seneste få år. Dette skift opstod først i ikke-europæiske lande og har på det seneste bredt sig til Europa, hvor det økonomiske opsving var blevet forsinket. Trods disse positive forbedringer hersker der fortsat store regionale forskelle på flere områder.

I disse forskellige faser har hovedstæder og storbyområder, dvs. byområder med mindst 500 000 indbyggere, fortsat haft stor tiltrækningskraft på erhvervslivet og mennesker. I storbyområder har den årlige befolkningstilvækst siden 2000 været 0,75 % og tegner sig nu for omkring 60 % af det nationale BNP. I disse områder synes der også at være et højere antal migranter og procentvist højere andele af innovation og virksomhedsetableringer.

Selv om vi i den seneste tid har været vidne til en indsnævring af forskellene mellem regioner, kæmper mange af de områder, der allerede sakkede agterud i 2000, fortsat med at indhente de mere velstående områder i deres land. F.eks. er den mest produktive region i et givet OECD-land i gennemsnit dobbelt så produktiv som den mindst produktive, lige som der fortsat er betydelige forskelle i beskæftigelsesmuligheder. Et andet problem er, at eftersom lokale myndigheder investerer mindre end tidligere, vil mulighederne for at fastholde god infrastruktur og offentlige tjenesteydelser sandsynligvis i stadig stigende omfang blive sat yderligere på prøve i mange regioner.

Rapporten indeholder en omfattende analyse af, hvordan regioner og byer klarer sig i deres bestræbelser på at opbygge stærkere økonomier, skabe højere livskvalitet for deres borgere, og lægge grunden til mere inkluderende samfund. Den sammenligner tendenser for produktivitet, økonomisk vækst, iværksætteri og velfærd på tværs af regioner og byer i OECD og i udvalgte ikke-medlemslande. Den fokuserer specifikt på områdebetingede uligheder, som f.eks. forskelle i indkomst og muligheder, integration af migranter i OECD-regioner, og på kønsskævheder i flere dimensioner af velfærd på regionalt niveau.

Vigtige resultater

Regionale økonomiske forskelle i OECD-landene er langt om længe begyndt at indsnævres, men ligger fortsat på et højt niveau

Økonomiske forskelle mellem regionerne i et land er endelig begyndt at indsnævres. De ligger imidlertid på relativt høje niveauer, og forskellige lande oplever forskellige tendenser. Den økonomiske kløft mellem regioner har siden 2000 ligget stabilt eller været faldende i halvdelen af OECD-landene, men

er udvidet yderligere i den anden halvdel af landene. F.eks. reducerede Chile, Mexico og New Zealand regionale økonomiske skævheder. I modsætning hertil steg forskellene for de lande, der blev hårdest ramt af den globale finansielle krise (f.eks. lande i Sydeuropa eller Irland), dog med visse tegn på ændringer.

En nylig OECD-undersøgelse har identificeret drivkræfter for modsatrettede tendenser i produktiviteten i forskellige geografiske områder i forskellige lande. I gennemsnit lykkedes det regioner med en højere specialisering i sektoren for omsættelige varer – hvorved de udsættes for større international konkurrence – eller beliggende i nærheden af en by, hurtigere at hale ind på de mest velstående regioner i deres land. Landområder tæt på en by har f.eks. reduceret produktivitetsforskellen til byområder med 3 procentpoint siden 2010.

Desuden har hovedstadsregioner trappet deres økonomiske betydning yderligere op i de seneste to årtier. I hovedstæder, der fungerer som centre for iværksætteri og innovation, er tallene for virksomhedsetableringer og jobskabelse i nye virksomheder mere end 60 % højere.

Mange aspekter af livskvalitet er blevet forbedret næsten overalt, men indkomst- og beskæftigelsesmuligheder er fortsat koncentreret i store byer og visse regioner

I langt de fleste regioner er adskillige dimensioner af velfærd blevet forbedret siden 2000 og bidrager dermed til indsnævringen af regionale forskelle. Det gælder især på uddannelsesområdet, den forventede levealder og trygheden. Imidlertid er visse materielle aspekter, såsom beskæftigelse og indkomst, ikke blevet forbedret overalt. I visse regioner er det fortsat betydeligt vanskeligere at finde beskæftigelse. Det er især de unge voksne, der berøres heraf, og ungdomsarbejdsløsheden ligger fortsat på over 50 % i visse regioner, som f.eks. Epiros i Grækenland, og Calabrien i Italien.

Udfordringer på arbejdsmarkedet slår direkte igennem på indtægtsmulighederne. For personer, der bor i storbyområder, er indkomsterne 21 % højere end for personer, der bor andre steder; også selv om priserne, især huspriserne, også synes at være højere i større agglomerationer. F.eks. bruger husstande i gennemsnit 20 % af deres indkomst på bolig, mens boligudgifterne omvendt kan nå op på næsten 40 %, som det er tilfældet i Oslo i Norge.

Inklusiv vækst kræver løsning af problemer med uligheder på tværs af alle store områder

Uligheder findes ikke alene mellem, men også inden for alle regioner og byer. Store uligheder kan udelukke mennesker fra beskæftigelsesmuligheder, og dermed fra fordelene ved økonomisk vækst, hvilket i yderste konsekvens kan underminere den socioøkonomiske bæredygtighed på den lange bane. I storbyområder kan ulighederne være særligt udtalte i lokalområder, hvor de mest velstående husstande bor mere isoleret i særlige kvarterer, end det er tilfældet for andre indkomstgrupper. For at skabe mere inklusiv vækst er det afgørende, at alle mennesker har adgang til muligheder, beskæftigelse og tjenesteydelser. F.eks. ændres adgangen til tjenesteydelser dramatisk endda inden for samme storbyområde. Omkring 87 % af indbyggerne i centralt beliggende og tæt befolkede lokalområder har adgang til hospitaler inden for 30 minutters transporttid, sammenlignet med kun 57 % af indbyggerne i byområder, som er mindre centralt beliggende.

Fremme af alle menneskers deltagelse i skabelse af økonomisk vækst er vigtig for at skabe større fremskridt på alle fronter. Hvor kønsulighederne med hensyn til beskæftigelse kun er faldet lidt siden 2000, er beskæftigelsen blandt kvinder i visse regioner i Mexico, Tyrkiet, Chile, Italien og Grækenland fortsat 20 procentpoint under mænds. Blandt migranter i visse OECD-regioner er beskæftigelsen for kvinder 15 procentpoint lavere end tallet for mænd. I betragtning af, at en stor del af ulighederne sker på lokalt plan, og at størstedelen af ansvaret for udgifter og indtægter typisk ligger inden for uddannelse, sundhed og andre sociale tjenesteydelser, er det op til lokale myndigheder at spille en vigtig rolle i indsatsen for bedre inklusiv vækst.

© OECD

Dette sammendrag er ikke en officiel OECD oversættelse.

Reproduktion af dette sammendrag er kun tilladt på betingelse af, at OECD copyright og titel på den originale publikation nævnes.

Sammendrag på flere sprog er oversatte uddrag af OECD publikationer, der oprindeligt blev publiceret på engelsk og fransk.

[Read the complete English version on OECD iLibrary!](#)

© OECD (2018), *OECD Regions and Cities at a Glance 2018*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/reg_cit_glance-2018-en